

ROCZEŃ (1) *sb m*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; o prawdopodobnie jasne (tak w rok).

sg N roczeń. ◊ [A roczniã. ◊ pl G roczni(o)w.]

Sł stp s.v. roczny, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Jednoroczne zwierzę domowe płci męskiej lub żeńskiej; anniculus PolAnt, Cn: łamiec roczeń będzie/ ktorego między bárány álbo kozłety obierzećie. BudBib Ex 12/5; [I poświęćifię Iehowie po one dni odłączenia iego/ y przywiedzie báráná rocznia (marg) Właśnie/ łyná roku (iednego) [...] (-) (ná ofiárę) BudBib Num 6/12; BudBib Lev 23/12 (Linde); Stada w tym folwarku wszytkiego jest 13 [...]: kobył starych 4, świerzopek annorum 3 – 2, koników roczniów 2, koników annorum 2 – 3, świerzopek roczniów 3. LustrMaz II 119].

LWil